

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Mfv.II.10.282/2016/8.

**A tanács tagjai:** Dr. Stark Marianna a tanács elnöke  
Sipőczné dr. Tánczos Rita előadó bíró  
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** Dr. Fejes Ferenc ügyvéd

**Az alperes:**

**Az alperes képviselője:** jogtanácsos

**A per tárgya:** közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes

**A felülvizsgálni kért jogerős határozat:** Fővárosi Törvényszék  
4.Mf.680.507/2015/4.

**Az elsőfokú bíróság határozata:**

Fővárosi      Közigazgatási      és      Munkaügyi      Bíróság  
1.M.1168/2013/49.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.507/2015/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000,- Ft (tizenötezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 141.800,- Ft (száznegyvenegyezer-nyolcszáz forint) felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**Tényállás**

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2003. július 1-jétől állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperessel, melynek keretében a ... Centrumban adminisztrátori munkakörben foglalkoztatták. A felperes évi rendes szabadságát töltötte, amikor a munkáltató felhívta, hogy 2013. március 4-én jelenjen meg az alperes J. Osztályán. Az alperes e napon rendkívüli

felmentéssel 2013. március 15-i hatállyal kívánta megszüntetni a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. A felmentő okirat 2013. február 28-án kelt, s annak tartalmát 2013. március 4-én az alperes egy elbeszélgetés keretében megismertette a felperessel, aki azonban az okiratot nem vette át és közölte, hogy észrevételeket kíván tenni a felmentésben foglaltakra és jogi képviselő segítségét kívánja igénybe venni.

- [2] Az alperes a rendkívüli felmentés indokaként több okot nevesített, ezek a következők voltak:
- 1.) A felperes munkavégzésére számtalan panasz érkezett az elmúlt egy évben kollégái és vezetői részéről, amely miatt írásbeli figyelmeztetésben részesült. Ennek ellenére nem változtatott magatartásán, ezért felettese a jogviszony rendkívüli felmentéssel történő megszüntetésére tett javaslatot.
  - 2.) 2012. december 8-án egy betegszállítási ügyben önállóan, az egészségügyi szakszemélyzet tudta nélkül intézkedett, új mentőszállítási utalványt nyomtatott, túllépve ezzel hatáskörét.
  - 3.) 2013. január 19-én a 6.50 perckor érkező beteg esetében a műszakvezető és a váltásvezető tudta nélkül a mentésdokumentációs lapot a munkaköri leírásában foglalt hatáskörét túllépve aláírásával hitelesítette, ezzel megszegte a vonatkozó szabályzatot.
  - 4.) 2013. január 27-én a műszakvezető és a váltásvezető tudta és engedélye nélkül beteget vett fel, túllépve ezzel hatáskörét.
  - 5.) 2012 decemberében 10 alkalommal nem az eljárási rendnek megfelelően számlázott, az adminisztráció helytelenül történt.
  - 6.) Magatartásával és kommunikációjával kapcsolatosan többen panasszal éltek, munkatársaival nem tudott megfelelően kommunikálni és sérült a zökkenőmentes betegellátás követelménye. Együttműködést nélkülöző magatartása és lényeges kötelezettségeinek vétkes megszegése volt megállapítható.
- A felmentés tartalmazta azt is, hogy a felperes ellen felhozottakról a munkáltatói jogkör gyakorlója az osztályvezető főorvos 2013. február 5-én kelt jelentéséből 2013. február 18-án szerzett tudomást.

### **A felperes keresete, az alperes ellenkérelme**

- [3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a munkáltató jogellenesen szüntette meg rendkívüli felmentéssel jogviszonyát és alkalmazza a jogellenes jogviszony-megszüntetés jogkövetkezményeit. Kifejtette, hogy a munkáltató intézkedése nem volt azonnali hatályú, mivel a jogviszonyt a 2013. február 28-án kelt felmentéssel 2013. március 15-i hatállyal szüntette meg, amely nem tekinthető azonnali hatályú megszüntetésnek. Érvelése szerint az alperes megsértette a közalkalmazotti jogviszonyban is alkalmazandó, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (2) bekezdésében foglalt 15 napos jogvesztő határidőt. A rendkívüli felmentés indokaként felhozott kifogások részben valótlanok, de minden részében okszerűtlennek tekinthetők.

- [4] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Érdeimi ellenkérelmében kifejtette, hogy 2013. március 4-én megkísérelték a felperes számára kézbesíteni az intézkedést, annak átvételét azonban megtagadta, ezért került sor utóbb annak postázására. A munkáltatói jogkör gyakorlója a kötelezettségszegések tudomására jutásától számított 15 napon belül élt az azonnali hatályú felmentés lehetőségével. Kifejtette, hogy a jogviszony megszűnésének dátuma azért nem egyezik a felmentés aláírásának dátumával, mert a felperes az intézkedés meghozatalakor szabadságon volt, így a kézbesítés idejét az alperes számításba vette, önmagában e körülmény miatt azonban az intézkedés nem tekinthető jogellenesnek. A felperesi magatartások az alperes sürgősségi centrumának előírásaiba, valamint a munkaköri leírásába ütköztek, így az intézkedés okszerű volt.

#### **Az első- és másodfokú bíróság ítélete**

- [5] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.1168/2013/49. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest 60.000,- Ft perköltség megfizetésére. A bíróság megállapította, hogy a felperes terhére rótt kötelezettségszegésekről a munkáltatói jogkör gyakorlója 2013. február 18-án szerzett tudomást, a 2013. február 28-án meghozott intézkedést 15 napos határidőn belül, 2013. március 4-én kísérelték meg közölni a felperessel, ő azonban annak átvételét megtagadta. Elfogadta az alperes azon álláspontját, hogy önmagában amiatt nem tekinthető jogellenesnek a munkáltatói intézkedés, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója aláírásának dátuma és a jogviszony megszűnésének időpontja nem egyezik. A felmentés érdemi vizsgálata során az első pontban nevesített indokot nem találta alaposnak a kétszeres értékelés tilalmára figyelemmel, a többi felmentési indok vonatkozásában azonban azt állapította meg, hogy a tanúk egybehangzó és ellentmondásmentes vallomásai alátámasztották az alperesi nyilatkozatot, miszerint a felperes a terhére rótt kötelezettségszegéseket elkövette, így a munkáltató intézkedése jogszerű volt. Nem találta megalapozottnak a felperes rendeltetésellenes joggyakorlásra történő hivatkozását, mivel azt a felperes bizonyítékokkal nem tudta alátámasztani.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék. 4.Mf.680.507/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és 30.000,- Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. Megállapította, hogy a munkáltató intézkedése megfelelt a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 33/A. §-ban foglaltaknak, s bár nem azonnali hatállyal, hanem későbbi időpontban szüntette meg a jogviszonyt, ez önmagában nem eredményezi az azonnali hatályú felmentés jogellenességét. Értékelte, hogy a döntés meghozatala idején a felperes szabadságát töltötte, s a munkáltató erre figyelemmel annak leteltét követő időponttal szüntette meg a jogviszonyt azonnali hatállyal. Bizonyítottnak találta azt, hogy a

munkáltatói jogkör gyakorlója 2013. február 18-án szerzett tudomást a felperes személyét érintő kifogásokról, s ezért döntését a 15 napos szubjektív határidőn belül meghozta. A felmentést 2013. március 4-én megkísérelte kézbesíteni a felperes számára, amelynek tartalmát a felperes megismerte, azt azonban nem vette át, az intézkedés azonban e napon közöltnek tekintendő.

- [7] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a rendkívüli felmentés 5. pontjában a felperes terhére rótt azon kötelezettségszegést, hogy a felperes tíz alkalommal hibásan számlázott, mivel a becsatolt bizonyítékokból nem volt megállapítható, hogy valóban a felperes volt-e az, aki a hibát elkövette. Mivel az alperesnek e kötelezettségszegést nem sikerült bizonyítania, e körülmény nem volt a felperes terhére értékelhető. A többi felmentési indokkal kapcsolatban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a meghallgatott tanúk vallomását és a csatolt iratokat, amelyek alátámasztották, hogy a felperes elkövette a terhére rótt cselekményeket. Ez alapján megállapította, hogy a felperes a rendkívüli felmentésben nevesített időpontokban túllépte hatáskörét, olyan intézkedéseket hozott, amelyekre nem volt jogosult, s ezzel veszélyeztette az alperes szabályszerű működését.

#### **A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem**

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet „változtassa meg”, kereseti követelésének adjon helyt és kötelezze az alperest a peres eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére. Indokolásában kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti a Kjt. 33/A. § (3) bekezdését, továbbá az a Kjt. 33/A. § (2) bekezdésébe ütközik, mert a rendkívüli felmentés indoka nem valós és okszerű. Érvelése szerint „a törvényben meghatározott 15 napos határidőn túlra nyúló azonnali hatályú felmentés” fogalmilag kizárt, ettől eltérő gyakorlat ugyanis követhetetlené tenné az ítélezést, az jogbizonytalansághoz vezetne és szemben álló lenne a törvényi szabályozással.
- [9] A Kjt. 33/A. § (2) bekezdésében foglaltak körében kifejtette, hogy nem nyert bizonyítást a rendkívüli felmentés indokának valóságtartalma, sem okszerűsége. A munkáltatónál történt nagymértékű átszervezés miatt fennálló szervezetlenségre tekintettel úgy járt el a betegellátás zavartalan biztosítása érdekében, ahogy a kialakult helyzet megkívánta. A perbeli időszakban fennálló munkavégzési körülményekre figyelemmel az alperesi intézkedés nem tekinthető okszerűnek.
- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn, mivel az megfelel a jogszabály rendelkezéseinek és kötelezze a felperest a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségek megfizetésére.

#### **A Kúria döntése és annak jogi indokai**

- [11] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [12] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. A Pp. 273. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, azt kiegészíteni jogszerűen csak a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló, a határozat közlésétől számított 60 napon belül lehet, ez a perbeli esetben 2015. augusztus 31-én letelt, ezért a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, melyet a felperes 2017. február 6-án terjesztett elő, a Kúria nem vehette figyelembe.
- [13] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016.(II.15.) PK vélemény]. A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok értékelését vitatta, azonban nem jelölte meg a megsértett jogszabályhelyet [Pp. 206. § (1) bekezdés]. Erre figyelemmel a Kúria a bizonyítékok mérlegelését nem vizsgálhatta és a megállapított tényállást a felülvizsgálati eljárás során irányadónak kellett tekinteni.
- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolta, hogy a jogerős ítélet sérti a Kjt. 33/A. § (2) és (3) bekezdését, figyelemmel arra, hogy a jogviszony megszüntetésére ténylegesen nem a jogszabályban rögzített 15 napos szubjektív határidőn belül került sor, illetve nem nyert bizonyítást a rendkívüli felmentés indokának valósága és okszerűsége.
- [15] A Kjt. 33/A. § (2) és (3) bekezdését a 2012. évi CCXVI. törvény 13. § (14) bekezdés f) pontja 2013. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte. Az alperes ezt követően 2013. február 28-án rendkívüli felmentéssel szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. Erre az intézkedésre a Kjt. 2. § (3) bekezdése, illetve 25. § (2) bekezdése ga) pontja alapján a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) és (2) bekezdése volt az irányadó 2013. augusztus 1-jéig, melyet az elsőfokú bíróság helyesen jelölt meg. Minthogy a megsértett jogszabályhely megjelölése a felülvizsgálati kérelemben a másodfokú bíróság téves jogalkalmazásán alapul, a Kúria Pp. 272. § (3) bekezdése értelmében a felperesi hivatkozást tartalmilag vizsgálta.
- [16] Helytállónan jutottak az eljáró bíróságok arra a megállapításra, hogy az alperes bizonyította, hogy a munkáltatói jogkör-gyakorló dandártábornok a felperes terhére rótt kötelezettségszegésről a

2013. február 5-én kelt jelentés alapján 2013. február 18-án szerzett tudomást, és ehhez képest 15 napon belül, 2013. február 28-án kelt intézkedésével szüntette meg rendkívüli felmentéssel a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. Az intézkedés közlésére szintén a 15 napos szubjektív határidőn belül, 2013. március 4-én sor került.

- [17] Az előbbiek szerint az alperes a jogszabályban rögzített 15 napos szubjektív határidőn belül intézkedett a közalkalmazotti jogviszony azonnali hatályú megszüntetéséről, a megszűnés időpontjául azonban nem az intézkedés meghozatalának időpontját, hanem egy későbbi időpontot jelölt meg. Ennek oka az volt, hogy a rendkívüli felmentés közlésének időpontjában a felperes a szabadságát töltötte.
- [18] A felperesi állítástól eltérően az Mt. 78. § (2) bekezdése nem a jogviszony megszűnése vonatkozásában ír elő szubjektív határidőt. A törvény rendelkezése szerint a munkáltatói jogkör gyakorlójának a felmentés alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül kell döntenie a jogviszony megszüntetéséről, s intézkednie a közlés iránt, nem tartalmaz azonban olyan rendelkezést e jogszabályi előírás, hogy a jogviszonynak is e határidőn belül kellene megszűnnie. Amennyiben a rendkívüli felmentés közlése és a jogviszony megszűnése közötti időtartamban a munkáltató tovább foglalkoztatja a közalkalmazottat, e körülményt abban a körben kell értékelni, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített feltételek fennálltak-e, vagy sem.
- [19] Helytállónan jutottak az eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy a felperes által vitatott körülmény nem teszi jogellenessé az alperes intézkedését, figyelemmel arra, hogy a döntés meghozatala, illetve a jogviszony megszűnése közötti időszakban a felperes szabadságon volt, nem terhelte munkavégzési kötelezettség. Nem állapítható meg, hogy a rendkívüli felmentés indokolásában szereplő kötelezettségszegések ellenére a munkáltató a jogviszonyt fenn kívánta tartani és elfogadta a felperes további munkavégzését, így eljárása nem volt jogsértő.
- [20] Ugyancsak kellő alap nélkül állította a felülvizsgálati kérelem azt, hogy a jogerős ítélet sérti a Kjt. 33/A. § (2) bekezdését, figyelemmel arra, hogy a felmentés indoka nem volt valós és okszerű.
- [21] Az azonnali hatályú felmentés feltételeinek külön-külön és együttesen is fenn kell állnia, ezek meglétét a bíróságnak vizsgálnia kellett. Önmagában az okszerűség vizsgálata a felmentésnél értékelhető, míg az azonnali hatályú felmentésnél ezen elemek teljessége jelenti az okszerűséget. Az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettségszegéssel indokolt azonnali hatályú felmentésnél az okszerűség vizsgálata szükségtelen, a tényállási elemek egyenkénti és együttes vizsgálata teszi lehetővé a jognyilatkozat jogszerűsége, vagy jogellenessége megállapítását.
- [22] Az irányadó tényállás szerint helytállónan állapították meg az

eljáró bíróságok, hogy a felperes rövid, közel egy hónapos időtartamon belül követte el a rendkívüli felmentés indokolása 2., 3., 4. és 6. pontjában terhére róttakat. A bíróságok okszerűen mérlegelték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat, figyelemmel arra, hogy a felperes a hatáskörét a munkavégzés során az azonnali hatályú felmentést tartalmazó iratban nevesített időpontokban túllépte, olyan intézkedéseket hozott, amelyekre nem volt jogosultsága, veszélyeztetve ezzel az alperes szabályszerű működését, így az eljáró bíróságok által levont jogkövetkeztetés nem volt jogsértő.

- [23] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

### **Záró rész**

- [24] A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárási költségét, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a 2017. február 8-án tartott tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. február 8.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző